

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svitlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj VI.

V sredo 2. velikiqa serpana 1848.

List 31.

Slovenije zmaga.

Ljudstev kri se v bôjih staka,
Vojske grom terdnjave strésa:
Kaj Slovenja sama čaka?
Kaj ne vzame si na ušesa? —
Mirno zmago čé Slovenja!

Ona vé, očetov slava
Se ne piše sém od bôjev;
Čast od del mirú je prava,
Ne od zmag sovražnih rôjev; —
Mirno zmago čé Slovenja!

Kaže ji nekdó Serbljane,
Kot de b' ona v boj ne znala;
Glej junaške Turjačane!
Vender — čé se v boj ni bala —
Mirno zmago čé Slovenja!

Meč je vzela proti trumi
Kervotočniga Turčina,
Ki v divjosti ne razumi,
Kaka je mirú sladčina; —
Mirno zmago čé Slovenja!

Sveto véro je branila,
Varovala dom in svoje;
Vender mir je bolj ljubila,
Kakor pa kervave bôje; —
Mirno zmago čé Slovenja!

Ved'la je, in vé bojvati
Se za svojiga cesarja;
Sama vender napeljati
Noče vojskniga viharja; —
Mirno zmago čé Slovenja!

Malo zna od bôjev peti,
Zal po zgubah glas jí vzame;
Raj' darí mirú po sveti
Ona prepevati jame; —
Mirno zmago čé Slovenja!

Serbski pévc naj strune vbíra,
Čast junakov oznanúje;
Gine bolj, ko hrum prepíra,
Kák Serbljanka de miluje; —
Mirno zmago čé Slovenja!

Zdaj je vlada razumnosti:
Kličé vse — divjost mínila!
Mirni vžitik narodnosti
Bo Slovenja pač dobila, —
Mirno zmago čé Slovenja!

P. Hicinger.

Zmota zastran zelene kave.

(Konec.)

Druga bolj občutljiva škodljivost farbanja kave je pa potrata denarjev. De se kava pofarba in potem se zeleniga prahú očisti, je treba dela in stroškov. Dva delavca na dan javalne sto funtov kave obdelata, in očistiti jo, je treba dveh rešetaric, ki jim pravijo sezulote. Plačilo eniga delavca je v Terstu po navadi en goldinar na dan, ene sezulote pa po pol goldinarja. Tudi indiga in vitrijol denarje veljata, tako de stroški farbanja na funt kave nar manj na dva krajcarja pridejo, ktere tergovec k ceni pripíše, Vi jih pa, ni drugači, plačati morate. Verh tega pa še pride poviksanje cene čez pravo vrednost kave, zakaj oglašena in pofarbana kava je vsa drugačna, vsa lepši kakor druga, ki je sama na sebi; zato pa tudi štacunarji slabo kavo za dobro in srednjo za nar boljši prodajajo, in Vi, gotova je, funt farbane kave, razun zgorej imenovanih stroškov, še po dva, tri krajcarje čez vrednost plačujete. Nar veči sleparijo pa samogoltni tergovci uganjajo s havarjano ali mornano kavo, to je s tako, ki je od morske vode premočena bila. Čé tako popolnoma sprideno kavo dobro v vrečih ogulijo in pofarbajo, jo lahko nednim za kavo saj srednje baže prodajo. Mornana kava se da res nekoliko, pa nikdar ne popolnoma, popraviti, čé jo z vrelo vodo večkrat zaporedama polijejo in sproti posušé; pa tak opravik je za tergovce predolgočasno in nerodno délo, farbanje je ložeje in hitreje. Še ni dolgo, kar je nek tergovec dosti take spridene kave nakupil. Treba je bilo nar pred posušiti jo, in neki delavec jo je na plahtah ob soncu razlečeno varoval; drug ptuj delavec ga memo gredé posmehovaje praša: kaj se pariš tú, sej ti je nobeden ne vzame, čé jo zastonj daš? Kmaló po tem se je slišalo po ulicah šepetanje in rešetanje, de je bilo kaj; farbali so jo, in tista kava, ki ni bila kar za nič, in ktero berač v Terstu zastonj vzeti se bi pomislil bil, je odrinila na Krajsko in naprej, — prodali so jo, sej je bila zelena!

De bi se pač kak resnicoljub kupec ali štacunar med vami najdel, kteri bi farbanje s kavo slabe baže, in z na morji sprideno kavo pričó ljudi